

Com a aliment hom pot donar de tant en tant patata bullida esmicolada o qualsevol altra cosa que crii microbis i aporti matèria orgànica.

Amb els tubífexs poden conviure molt bé les dàfnies, però cal evitar les planàries que devorarien els tubífexs. Segons on hom tingui l'aquari, pot caldre tapar-lo hermèticament per evitar que hi posin ous les mosques de la humitat (típiques dels lavabos), car a part de la multiplicació indesitjada de tals dípteres, això provoca una gran disminució de la població de tubífex. Si l'aquari s'infectés de larves, cal eliminar-les amb l'aigua i deixar assecar la sorra uns dies: els tubífexs restants s'agruparan en masses en les parts més internes de la massa de terra. Així serà possible d'eliminar la capa superficial de la sorra i tornar a refer l'aquari amb els cucs restants.

SEPARACIO DE TUBIFEX PER A L'OBSERVACIO

Agafeu una cullerada de la sorra fangosa del fons de l'aquari (resulta pràctic tenir un petit cullerot de mànec llarg i en angle respecte de la cassoleta) i aboqueu-la en una safata de plàstic o en un plat i afegiu-hi una mica d'aigua. Amb bona llum i amb unes pinces fines i... paciència podreu anar separant els cucs. Els podeu anar deixant en un petit cristallitzador o en una càpsula de Petri amb aigua neta. D'aquí els podeu repescar per a l'observació amb lupa binocular o al microscopi òptic a 4 augments d'objectiu i mirant-lo per transparència.

Des de fa molt temps els aquariòfils han alimentat els seus peixos amb tubífexs com menjar exquisit. Els tubífexs són animals útils també per alimentar planàries (exemple de depredació). Un bon problema a resoldre experimentalment, prèvia formulació d'hipòtesis, és: com detecta la planària la presència del tubífex?).

Amb els tubífexs hom pot fer altres estudis: observació dels "ous", de possibles paràsits i comensals i discussió de la seva ubicació en el cos de l'animal, mesura del transports de sediments, regeneració i d'altres).

(Tubífex - 2)

Com a aliment hom pot donar de tant en tant patata bullida esmicolada o qualsevol altra cosa que criei microbis i aporti matèria orgànica.

Amb els tubífexs poden conviure molt bé les dàfnies, però cal evitar les planàries que devorarien els tubífexs. Segons on hom tingui l'aquari, pot caldre tapar-lo hermèticament per evitar que hi posin ous les mosques de la humitat (típiques dels lavabos), car a part de la multiplicació indesitjada de tals dípteres, això provoca una gran disminució de la població de tubífex. Si l'aquari s'infectés de larves, cal eliminar-les amb l'aigua i deixar assecar la sorra uns dies: els tubífexs restants s'agruparan en masses en les parts més internes de la massa de terra. Així serà possible d'eliminar la capa superficial de la sorra i tornar a refer l'aquari amb els cucs restants.

SEPARACIO DE TUBIFEX PER A L'OBSERVACIO

Agafeu una cullerada de la sorra fangosa del fons de l'aquari (resulta pràctic tenir un petit cullerot de mànec llarg i en angle respecte de la cassoleta) i aboqueu-la en una safata de plàstic o en un plat i afegiu-hi una mica d'aigua. Amb bona llum i amb unes pinces fines i... paciència podreu anar separant els cucs. Els podeu anar deixant en un petit cristallitzador o en una càpsula de Petri amb aigua neta. D'aquí els podeu repescar per a l'observació amb lupa binocular o al microscopi òptic a 4 augments d'objectiu i mirant-lo per transparència.

Des de fa molt temps els aquariòfils han alimentat els seus peixos amb tubífexs com menjar exquisit. Els tubífexs són animals útils també per alimentar planàries (exemple de depredació). Un bon problema a resoldre experimentalment, prèvia formulació d'hipòtesis, és: com detecta la planària la presència del tubífex?).

Amb els tubífexs hom pot fer altres estudis: observació dels "ous", de possibles paràsits i comensals i discussió de la seva ubicació en el cos de l'animal, mesura del transports de sediments, regeneració i d'altres).